

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Ing. Petra Šuránka a soudců Mgr. Věry Pazderové, LL.M., M.A., a JUDr. Davida Krysky ve věci

žalobkyně: **obec Třebichovice**
sídlem Třebichovice 89, Třebichovice
zastoupena advokátem Mgr. Milanem Schagererem
sídlem Plzeňská 276/298, Motol, Praha 5

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, Smíchov, Praha 5

za účasti: **1. Mgr. R. B.**
bytem X
2. CETIN a.s., IČO: 04084063
sídlem Českomoravská 251/19, Libeň, Praha 9
3. AND LILAC s.r.o., IČO: 09326294
sídlem Saky 3, Třebichovice

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 4. 2021, č. j. 024890/2021/KUSK,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 4. 2021, č. j. 024890/2021/KUSK, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen zaplatit na náhradě nákladů řízení žalobkyni částku 20 456 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta Mgr. Milana Schagerera.

III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný změnil výrok rozhodnutí Magistrátu města Kladna (dále jen „magistrát“) ze dne 10. 1. 2021, č. j. OŽP/8894/20-4 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), a to tak, že žalovaný povolil obnovu řízení vedeného magistrátem pod sp. zn. OŽP/8948/17 (dále též „původní řízení“). Prvostupňovým rozhodnutím magistrát žádost osoby zúčastněné na řízení 1) [dále též „navrhovatel“] o obnovu původního řízení zamítl. Rozhodnutím ze dne 29. 6. 2018, č. j. OŽP/8948/17-6, (dále jen „stavební povolení“) magistrát v původním řízení vydal žalobkyni povolení k nakládání s povrchovými vodami a k jejich akumulaci na pozemku parc. č. XA v katastrálním území Saky v obci Třebichovice (všechny nemovitosti uvedené v tomto rozsudku se nacházejí ve stejném katastrálním území – pozn. soudu) a současně stavební povolení k vodnímu dílu „*Protipovodňové opatření obce Třebichovice – Saky*“ na pozemcích parc. č. st. XB, parc. č. XC, parc. č. XD, parc. č. XE, parc. č. XF, parc. č. XG, parc. č. XH, parc. č. XCH, parc. č. XA, parc. č. XI, parc. č. XJ, parc. č. XK a parc. č. XL (dále též „sporná stavba“).

Žaloba

2. Žalobkyně uvádí, že napadené rozhodnutí je vnitřně rozporné, zmatečné, nemá parametry přezkoumatelnosti a transparentnosti rozhodování veřejné správy a odporuje právním předpisům. Důsledky napadeného rozhodnutí jsou způsobitelné poškodit veřejný zájem a přivodit újmu na životech, zdraví či majetku občanů. Žalovaný během řízení postupoval v rozporu s § 50 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a základními zásadami rozhodování správních orgánů (§ 2 odst. 3 a 4, § 3 správního řádu).
3. Žalobkyně namítá, že došlo k porušení jejích procesních práv, neboť žalovaný při vydání napadeného rozhodnutí vycházel toliko z jednostranných a nepravdivých tvrzení bez jakékoliv možnosti žalobkyně na to upozornit. Pokud by se žalovaný žalobkyně dotázal, bylo možno teze o naplnění podmínek pro obnovu řízení jednoduše vyvrátit. Žalovaný si nevyžádal stanovisko žalobkyně a nezajímal se o názor projektanta sporné stavby. Rozhodl, aniž by žalobkyně či projektant měli možnost jakkoliv reagovat.
4. Žádost o obnovu řízení navrhovatel podle žalobkyně opřel o argument, že projektová dokumentace sporné stavby nebyla úplná (neobsahovala řešení odtokové cesty ze suché retenční nádrže) a že měly existovat dvě verze projektové dokumentace, přičemž dotčeným orgánům a účastníkům řízení měla být předložena k vyjádření nekompletní verze. Projektová dokumentace sporné stavby, která byla podkladem pro stavební povolení, je věcně správná a úplná. Projektová dokumentace u odtokové cesty ze suché retenční nádrže počítá s využitím přirozené svažitosti terénu a umístěním do terénní sníženiny. Z důvodu využití přirozených podmínek v okolí sporné stavby odtoková cesta ze suché retenční

nádrže nevyžaduje žádné speciální stavební úpravy. Žalobkyně nezamýšlela provádět žádné stavební úkony, které by zasahovaly do pozemků navrhovatele. Suchá retenční nádrž bude primárně bez vody a odtoková cesta slouží k optimalizaci odtokových poměrů povodí výlučně v případě srážkové situace. Neplánovaný, jednorázový a mimořádný přesah manipulačních prací v podobě vyklučení náletových křovin na pozemku parc. č. XN, k němuž došlo v důsledku nezřetelné hranice pozemků, nebyl spojen se žádnou stavbou, kterou by bylo třeba odstraňovat. Stejně tak žádným způsobem nebyl nijak způsobit jakkoliv ohrozit nemovitou kulturní památku Saky č. p. 2 na pozemku parc. č. st. XM. Existovala pouze jedna verze projektové dokumentace, která v původním řízení nebyla nijak obsahově měněna. Projektová dokumentace sporné stavby byla předložena dotčeným orgánům. Stanoviska a vyjádření dotčených orgánů byly průběžně včleněny do spisové dokumentace původního řízení v období závěru roku 2017 a během první poloviny roku 2018. Na základě výzvy magistrátu ze dne 5. 3. 2018 byla žalobkyně vyzvána k doplnění projektové dokumentace, a to mimo jiné (i) o popis manipulačních a bezpečnostních objektů v hrázi (výpustní objekt se škrťacím otvorem), zavzdušnění odpadního potrubí, způsob manipulace s vodou v nádrži a další převedení vody z nádrže do obnovovaného odvodňovacího rigolu a (ii) o způsob, jakým bude odstraněna nebo sanována stávající dešťová kanalizace. Na výzvu žalobkyně doplnila „verbální popis“ skutečností provázaných s technickým řešením sporné stavby vyplývajících z výkresové části projektové dokumentace sporné stavby. Jinými slovy doplnění ani nebylo nutné, neboť obsahovalo skutečnosti, které již z výkresové části projektové dokumentace vyplývaly. Doplnění nemělo vliv na technické či technologické řešení sporné stavby. Projektová dokumentace tak nebyla po dobu původního řízení měněna či upravována. Nevyšly tedy najevo dříve objektivně neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení, které by navrhovatel nemohl v původním řízení uplatnit. Nebyly tudíž naplněny zákonné důvody podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu.

5. Žalobkyně uvádí, že je třeba povědomí o nových skutečnostech či důkazech chápat objektivně a pojem „dříve neznámá skutečnost“ rozumět v objektivním smyslu jako skutečnost, kterou účastník znát nemohl a nemohl ji v původním řízení uplatnit [rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 31. 1. 2011, č. j. 8 As 18/2010-113]. Součástí oznámení o zahájení vodoprávního řízení bylo poučení o možnosti seznámit se během řízení se spisovou dokumentací a o právu podat proti nim námitky. Ač měl navrhovatel možnost se kdykoliv v původním řízení vyjádřit k záměru sporné stavby, nahlédnout do projektové dokumentace a seznámit se s podklady stavebního povolení, nikdy tak neučinil. Rovněž nevyužil svého práva podat odvolání proti stavebnímu povolení. Žalovaný měl povinnost zabývat se otázkou, zda navrhovatelem namítané skutečnosti odůvodňují jiné posouzení věci, tj. musel posoudit, zda je s ohledem na podstatu věci a důvody podané žádosti možné, že by věc mohla být se zohledněním nových skutečností posouzena jinak. Žalovaný se však argumenty navrhovatele nezabýval do hloubky. Jeho konstatování pouze převzal a nezkoumal věcnou správnost, relevanci ani to, zda odpovídají realitě. Žalovaný tvrzení navrhovatele lakonicky označil za „vesměš důvodné“, aniž by je prověřoval.
6. Podle žalobkyně žalovaný pouze mechanicky přejal argumenty navrhovatele, aniž by je jakkoliv kriticky zkoumal, prověřoval jejich relevanci a věcnou správnost. Napadené rozhodnutí postavil výlučně na podkladech předložených navrhovatelem. Žalovaný si nevyžádal žádné objektivní, nezávislé a nestranné odborné hydrologické či vodoprávní posouzení celé věci. Podklady předložené navrhovatelem byly vyhotoveny komerčními

subjekty na objednávku a jejich obsah neodpovídá skutečnému charakteru sporné stavby. Žalovaný nezkoumal reálnou povahu dotčení pozemku navrhovatele spornou stavbou. Napadené rozhodnutí se opíralo o rozhodnutí orgánu památkové péče, které není konečné, a o nepřipadné vyjádření Národního památkového ústavu. Problematika hydrologie, srážkových a odtokových poměrů přesahuje rámec odbornosti orgánu památkové péče.

7. Dále žalovaný podle žalobkyně nerefletoval povahu sporné stavby jako stavby ve veřejném zájmu, vyplývající jednak z jejího účelu v podobě zlepšení srážkových a odtokových poměrů v k. ú. Saky a prevence a minimalizace rizika vzniku lokálních záplav, jednak z částečného financování z fondů EU (případné finanční korekce v důsledku nedokončení sporné stavby by negativně dopadly na občany). Žalovaný nebral ohled na to, že se sporná stavba nachází ve fázi bezprostředně před dokončením a nezohlednil dobrou víru žalobkyně ani její legitimní očekávání. Žalobkyně vždy postupovala v souladu se stavebním povolením, které bylo výsledkem zákonem předvídaného postupu. Žalovaný nezohlednil, že žalobkyně spornou stavbu realizovala a téměř finalizovala na základě platného a účinného stavebního povolení. Nebyla posuzována dobrá víra a legitimní očekávání žalobkyně. S odkazem na komentářovou literaturu žalobkyně uvedla, že žalovaný měl povinnost zohlednit práva nabytá v dobré víře již ve fázi rozhodování o povolení obnovy. Žalovaný však práva žalobkyně nabytá v dobré víře nijak nerefletoval. Žalobkyně v žalobě rovněž obsáhle popisuje důsledky napadeného rozhodnutí.

Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhuje její zamítnutí a odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Uvádí, že při svém rozhodování nevycházel pouze z odvolání navrhovatele, ale ze spisového materiálu, který řádně prostudoval. Existence dvou obsahových verzí projektové dokumentace vyplývá ze spisu. Žalovaný dospěl k závěru, že v původním řízení byla dokumentace na základě výzvy ze dne 5. 3. 2018 doplněna v údajích požadovaných výzvou, avšak datum pozměněné dokumentace zůstalo zachováno k 15. 8. 2017. Na str. 5 technické zprávy byl doplněn text například o údaje o manipulačních a bezpečnostních objektech v hrázi, popis výpustního objektu, umístění zavzdušňovacího potrubí, způsob manipulace s vodou, způsob převedení vody z nádrže do odvodňovacího rigolu apod. Magistrát nedal účastníkům ani dotčeným orgánům možnost se k tomuto doplnění projektové dokumentace vyjádřit, čímž se dopustil závažného procesního pochybení. Dříve neznámé skutečnosti ve smyslu § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu představují v projednávané věci skutečnosti, které existovaly v době původního řízení. Žalobkyně je musela znát již v době přípravy projektu a pravděpodobně i v době před původním řízením, protože retenční nádrž a odtok ze suché retenční nádrže tvoří dohromady jeden funkční celek. Navrhovatel nemohl v původním řízení bez své viny a objektivně uplatnit námitky, neboť informace o nich vyšla najevo dne 18. 11. 2020. Do té doby informace navrhovatel nemohl znát a tyto mohly odůvodňovat zcela jiné řešení, než které bylo předmětem rozhodování magistrátu v původním řízení. Námitky žalobkyně, že doplněním projektové dokumentace dříve neznámé skutečnosti najevo nevyšly a navrhovatel na ně mohl reagovat, neobstojí.

Replika žalobkyně

9. Žalobkyně v replice opakuje, že v případě doplnění projektové dokumentace se jednalo o prosté „verbální popisy“, které vyplývaly z jejích dalších částí, které neměnily technické

řešení a neměly žádný vliv na realizaci, faktickou podobu ani funkčnost sporné stavby. Doplnění bylo provedeno na výzvu magistrátu, aby dokumentace měla všechny požadované parametry. Z tohoto doplnění nelze dovodit existenci jejích dvou odlišných verzí. K doplnění měli všichni účastníci a dotčené orgány možnost se vyjádřit. Postrádá logiku, aby takové doplnění bylo znovu předkládáno k vyjádření účastníkům a dotčeným orgánům. V tomto postupu nelze spatřovat závažné procesní pochybení magistrátu. Navrhovatel na podkladě deformace skutkového stavu a dezinterpretace způsobu doplnění dokumentace začal dovozovat její nedovolené úpravy. K nesplnění podmínek pro obnovu řízení žalobkyně uvádí, že v projednávané věci nevyšly najevo žádné dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které měly existovat v době původního řízení a které navrhovatel, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit. Navrhovatel se snaží správní orgány i soud přesvědčit o pochybení žalobkyně spočívajícím v opomenutí odtokové cesty sporné stavby a snahou ji dodatečně budovat. Zhotovitel stavby se jednoznačně vyjádřil, že bylo dle projektové dokumentace prováděno propojení stávající cesty vedoucí kolem truhlárny a pozemku parc. č. XN, který je cca o 3 m zapuštěný níže než prováděná cesta pokračující směrem k hrázi a dále mezi pastvinami; při odtěžování se skutálely hroudy z kraje cesty do stávajícího koryta (úvozu) pokrytého nálety křovin; bagr napadanou zeminu odstranil a shrnul část náletu; neprohluboval koryto a při odstraňování napadané zeminy nevjel na pozemek parc. č. XN, na kterém nebyly realizovány žádné stavební práce a nebylo budováno žádné odtokové koryto. Navrhovatel nutnost stavebního řešení odtokové cesty a její údajné nedovolené budování spojuje s existencí dvou verzí projektové dokumentace. Navrhovatel však nekonkretizoval ustanovení právního předpisu či technické normy stanovící povinnost speciálně stavebně, technicky a projekčně upravit odtokovou cestu suché retenční nádrže. Žalobkyně v otázkách úplnosti a správnosti projektu, technologického a technického řešení sporné stavby spoléhala na odborný názor projektanta stavby. Za účelem podpoření odborného stanoviska projektanta sporné stavby žalobkyně i projektant jednají o vypracování vlastního znaleckého posouzení objektivně vyhodnocujícího vzniklý stav.

Další podání žalobkyně

10. Podáním ze dne 23. 8. 2021 žalobkyně reaguje na vyjádření osoby zúčastněné na řízení 1). Mimo jiné uvádí, že není nikde výslovně uvedena legální definice či vymezení odtokové cesty. Není stanoveno, že by odtoková cesta byla podstatnou a nezbytnou náležitostí suché retenční nádrže. Případná odtoková cesta suché retenční nádrže není jejím bezpečnostním prvkem. Projektové dokumentaci, která byla součástí původního řízení a nepopisovala konkrétní stavební řešení pro odtokovou cestu suché retenční nádrže, nelze vytýkat, že je neúplná či chybná. Navrhovatel se snaží sugerovat, že se žalobkyně pokoušela reálně budovat odtokovou cestu suché retenční nádrže na pozemku parc. č. XN, k čemuž využil jednorázové manipulační mimořádnosti, kdy společnost provádějící spornou stavbu v důsledku nezřetelné hranice pozemku parc. č. XN s pozemky s ním sousedícími odstranila náletové křoviny a poté upravila okolí. Navrhovatel inicioval řízení o odstranění této údajné stavby, které dosud nebylo ukončeno. Navrhovatel se snažil prezentovat jako neoprávněnou stavbu i situaci, kdy žalobkyně zabezpečovala staveniště, a usiloval o zahájení řízení o odstranění této domnělé stavby. Žalobkyně opakuje, že sporná stavba je stavbou ve veřejném zájmu a je financována z dotací prostřednictvím prostředků z fondů EU. Navrhovatel byl v průběhu původního řízení zcela pasivní, s projektovou dokumentací se neseznámil a neprojevil o ni zájem, nyní však má detailní představu o její podobě. Navrhovatel

manipuluje s fakty, aby odvrátil pozornost od své vlastní pasivity a nezájmu v průběhu původního řízení. Existence sporné stavby nekoreluje se záměry navrhovatele s pozemkem parc. č. XN (vybudování výběhu pro poníky a umístění drobných staveb, ohrazení a srovnání terénu), které nejsou v souladu s územním plánem obce. Svou pasivitu v původním řízení navrhovatel komentuje tím, že sporná stavba neměla zasahovat na pozemky v jeho vlastnictví a z projektové dokumentace by stejně nebylo možné nic zjistit. Avšak údajné změny projektové dokumentace a její tvrzené antedatování byl schopen odhalit i po několika letech. Navrhovatel ani nenahlédl do spisu, což je minimální míra zájmu, kterou od něj bylo možné očekávat. Navrhovatel neuvádí žádné objektivní důvody, které by mu bránily v aktivní participaci na řízení či participaci znemožňovaly. Z judikatury vyplývá, že účastníku, který byl v průběhu předchozího správního procesu neaktivní a bez objektivních důvodů nevyužil práva podat námitky nebo připomínky, lze vyhovět pouze ze závažných důvodů, v opačném případě by totiž docházelo k porušení právní jistoty ostatních účastníků, kteří svá práva aktivně prosazovali. Z toho vyplývá, že procesní pasivitu účastníků předchozího správního řízení lze vnímat jako přítěžující okolnost s negativními konotacemi. Je-li pasivita založena na subjektivních důvodech, může mít pro účastníka natolik závažné důsledky v podobě nepřiznání ochrany jeho nároku v případě, že by se domáhal zrušení rozhodnutí vzešlého z tohoto správního řízení. Pokud by žalobkyně či projektant museli začlenit pozemek parc. č. XN do sporné stavby, navrhovatele by oslovili, respektive by tento pozemek byl „zakomponován“ do původního řízení. Není v kompetenci žalobkyně posoudit, co má projektová dokumentace obsahovat; to je věcí projektanta a správních orgánů posuzujících stavební záměr. Žalobkyně od počátku chápe spornou stavbu jako prospěšnou pro všechny obyvatele v k. ú. Saky, přičemž je zároveň patrný její proaktivní a smířlivý přístup k řešení podnětů a stížností navrhovatele. Žalobkyně v dobré víře a ve snaze zachovat přátelskou a nekonfliktní atmosféru v obci iniciovala vzájemná jednání a byla ochotna přistoupit na podmínky navrhovatele a diskutovat o případných jím požadovaných úpravách odtokové cesty. K dohodě s navrhovatelem nicméně nedošlo. Navrhovatel dovozuje v důsledku existence suché retenční nádrže údajné zhoršení odtokových poměrů na pozemku parc. č. XN a ohrožení stavby č. p. 2 nacházející se na jeho pozemcích. Z doplněných dokumentů však tyto závěry nevyplývají.

11. Podáním ze dne 19. 7. 2022 žalobkyně informuje o kontrole Státního fondu životního prostředí České republiky v souvislosti s dotací poskytnutou na realizaci sporné stavby, přičemž kontrolou nebyla zjištěna žádná pochybení ze strany žalobkyně. Došlo k významné prodlevě při realizaci projektu a sporné stavby. Aktuální právní stav znemožňuje spornou stavbu finalizovat a požádat o vydání kolaudačního souhlasu. Žalobkyně proto byla nucena poskytovatele dotace požádat o prodloužení jednotlivých termínů v rámci projektu. Žalobkyně soudu rovněž na vědomí zaslala rozhodnutí ministerstva zemědělství ze dne 21. 4. 2022, č. j. MZE-2738/2022-15111, kterým bylo ve zkráceném přezkumném řízení změněno napadené rozhodnutí tak, že se prvostupňové rozhodnutí potvrzuje a odvolání navrhovatele se zamítá. Žalobkyně odkázala na právní posouzení ministerstva zemědělství, které jí dalo za pravdu. K rozkladu navrhovatele však ministr zemědělství rozhodnutím ze dne 28. 6. 2022, č. j. MZE-38098/2022-11181, rozhodnutí ministerstva zemědělství ze dne 21. 4. 2022 zrušil a přezkumné řízení zastavil, neboť nebyla dodržena objektivní roční lhůta pro zahájení přezkumného řízení.
12. V podání ze dne 11. 11. 2022 žalobkyně mimo jiné uvádí, že osoba zúčastněná na řízení 1) soud zahrnuje mnohastránkovými písemnostmi a brání tím dalšímu postupu v

řízení, zneužívá svých subjektivních práv a výsledkem je obstrukce celého řízení. Jednání osoby zúčastněné na řízení 1) je cílené zneužití práva. Přípisy osoby zúčastněné na řízení 1) jen opakuji a kopíruji již přdestřená tvrzení.

13. V podání ze dne 27. 1. 2023 žalobkyně mimo jiné doplňuje, že z informací poskytnutých ministerstvem zemědělství vyplývají následující skutečnosti: (i) jeho rozhodnutí ze dne 21. 4. 2022 označila za „exces blízky nicotnosti“ osoba zúčastněná na řízení 1); (ii) námitka podjatosti vznesená k jeho úřední osobě nebyla prověřována s ohledem na hospodárnost, rychlost a efektivitu řízení; (iii) ministerstvo zemědělství nezjistilo okolnosti, které by mohly svědčit o jiném než zákonném účelu vydání jeho rozhodnutí ze dne 21. 4. 2022; (iv) osoba zúčastněná na řízení 1) podala v souvislosti s vydáním rozhodnutí ministerstva zemědělství ze dne 21. 4. 2022 stížnost, která byla shledána nedůvodnou; (v) v rozhodnutí ministra zemědělství ze dne 28. 6. 2022 nebyly konstatovány žádné jiné vady než nedodržení procesní lhůty. Uvedené podle žalobkyně dokládá snahu osoby zúčastněné na řízení 1) manipulovat se skutkovými okolnostmi případu.
14. V podání ze dne 25. 4. 2023 žalobkyně mimo jiné opakuje nejzávažnější důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí, popisuje důsledky jeho účinků a další vývoj související s realizací sporné stavby, jednáním navrhovatele a postupy magistrátu. V této souvislosti rovněž uvádí, že proti usnesení magistrátu ze dne 16. 1. 2023 o zastavení obnoveného vodoprávního řízení ve věci sporné stavby podala odvolání.
15. V podání ze dne 21. 7. 2023 žalobkyně mimo jiné uvádí další skutečnosti nastalé po vydání napadeného rozhodnutí související s realizací sporné stavby, jednáním navrhovatele a postupy magistrátu. Žalobkyně je v rámci obnoveného vodoprávního řízení ve věci sporné stavby vystavena nestandardním praktikám, které ji dlouhodobě poškozují.

Podání osoby zúčastněné na řízení 1)

16. Osoba zúčastněná na řízení 1) učinila řadu obsáhlých podání, přičemž v nich obsažená argumentace se často zcela míjí s předmětem řízení a otázkami, které soud může v projednávané věci řešit (srov. body 32 a 34 tohoto rozsudku). Opakuje a rozvíjí v nich argumentaci obsaženou v žádosti o obnovu původního řízení, odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí a jejich doplnění, či dokonce navazuje na průběh a výsledek řízení obnoveného napadeným rozhodnutím nebo vytýká vady stavebního povolení a řízení, které jeho vydání předcházelo. Nesouhlasí s obsahem žaloby a dalšími podáními žalobkyně, a to mimo jiné tím způsobem, že k jednotlivým žalobkyniným tvrzením a námitkám připojuje svůj nesouhlas doplněný o další argumentaci, což opakuje ve vztahu ke každému dalšímu podání žalobkyně. Soud proto nerekapituluje podrobně obsah všech těchto podání, nýbrž ve stručnosti uvádí pouze jejich nejpodstatnější body, které mohou být významné z hlediska předmětu tohoto řízení, projednání žaloby, a tedy rozhodnutí soudu. Ostatně žalobkyně i žalovaný jako účastníci řízení jsou s podstatou této argumentace obeznámeni.
17. Osoba zúčastněná na řízení 1) k žalobě mimo jiné uvádí, že je nedůvodná a obsahuje nesprávná a neopodstatněná skutková a právní tvrzení, je zmatená a zkreslující, přičemž tvrzení žalobkyně budou snadno vyvrácena a názor žalobkyně ohledně nezákonnosti napadeného rozhodnutí je neodůvodněný a nesprávný. Žalobní body považuje za nesprávné. Skutečným záměrem žalobkyně bylo terénně i stavebně vytvořit odtokovou cestu na cizím pozemku, přičemž odtoková cesta patří k fundamentálním částem každé suché retenční nádrže a zároveň k nekritičtějším z pohledu bezpečnosti a ochrany pozemků, budov a lidí

nacházejících se v území odtoku. Suchá retenční nádrž vytváří nové odtokové poměry, koncentruje a akumuluje do zátopy vodu z řešeného území a odvádí ji výpustí z hráze odtokovou cestou. Z původní ani antedatované projektové dokumentace nevyplývalo žádné dotčení jejích vlastnických práv a ohrožení budovy č. p. XO Saky. Žádný její pozemek nebyl v územním ani stavebním řízení veden jako dotčený pozemek a podle projektové dokumentace se neměly zhoršit odtokové poměry v okolí. Proto v původním řízení nic nenamítala, nebylo k čemu se vyjadřovat. Ze žaloby neplyne, zda a kde byl odtok ze suché retenční nádrže v projektové dokumentaci řešen a jak by měla odtoková cesta vypadat. Řešení odtokové cesty mělo být součástí projektové dokumentace a projednáno v územním, stavebním a vodoprávním řízení, eventuálně v rámci dalších postupů. Změny a antedatování činí projektovou dokumentaci nevěrohodnou a nepravdivou. „Řešení“ odtoku ze suché retenční nádrže nemohla v původním řízení bez své viny a objektivně uplatnit, protože nebylo součástí projektové dokumentace ani žádosti o stavební povolení, na její pozemek neměla být umístěna sporná stavba ani tento pozemek neměl být jinak dotčen podle stavebního povolení nebo projektové dokumentace. Neměla se tak k čemu vyjadřovat a tyto neznámé skutečnosti vyšly najevo dne 18. 11. 2020. Nesouhlasí s tím, že žalobkyně byla v dobré víře, naopak postupovala nepoctivě. Újma hrozící žalobkyni je žádná nebo marginální, kdežto újma navrhovatele a ohrožení historicko-kulturních hodnot jsou prokázané. V předcházejícím řízení byla žalobkyně nečinná, k věci se nevyjádřila a neučinila žádný návrh, ačkoliv o řízení o žádosti o obnovu původního řízení a o podání odvolání navrhovatelem proti prvostupňovému rozhodnutí věděla, jak vyplývá z e-mailu žalobkyně ze dne 16. 2. 2021 a z navazující e-mailové komunikace se žalobcem. Rozhodnutí ministerstva zemědělství, kterým bylo zrušeno napadené rozhodnutí a které bylo následně zrušeno ministrem zemědělství, bylo z mnoha důvodů vadné a věcně nesprávné. Napadené rozhodnutí vůbec nemohlo zkrátit žalobkyni na jejích právech, neboť napravilo vady stavebního povolení a procesu, který předcházela jeho vydání. Osoba zúčastněná na řízení 1) zpochybňuje důkazní prostředky navrhované žalobkyní a ke svým tvrzením a námitkám sama navrhuje řadu důkazů. Osoba zúčastněná na řízení 1) před soudem dále uplatnila i své námitky směřující do řízení obnoveného napadeným rozhodnutím. Jelikož byly v obnoveném řízení zjištěny vady původního řízení, považuje žalobu a pokračování v řízení před soudem za zneužití práva.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

18. Ze správního spisu magistrátu k původnímu řízení ukončenému stavebním povolením (sp. zn. OŽP-8948/17) soud zjistil, že žalobkyně podala dne 15. 12. 2017 „žádost o stavební povolení k vodním dílům“ ke stavbě „Protipovodňové opatření obce Třebichovice – Saky“ na pozemcích parc. č. st. XB, parc. č. XC, parc. č. XD, parc. č. XE, parc. č. XF, parc. č. XG, parc. č. XH, parc. č. XCH, parc. č. XA, parc. č. XI, parc. č. XJ, parc. č. XK a parc. č. XL. V seznamu sousedních pozemků jsou mimo jiné označeny pozemky parc. č. XN, parc. č. st. XM, parc. č. XP a parc. č. st. XQ ve vlastnictví navrhovatele. Sporná stavba je podle žádosti rozdělena na 3 stavební objekty – SO 01 (suchá retenční nádrž), SO 02 (dešťová kanalizace) a SO 03 (PEO s doprovodnými výsadbami).
19. K objektu SO 01 se v žádosti uvádí, že suchá retenční nádrž je navržena jako jedno opatření pro ochranu intravilánu místní části Saky před přívalovými dešti. Tato nádrž bude sloužit pro dočasnou akumulaci povrchového odtoku z povodní nad profilem hráze. Stavební objekt je dále rozdělen na 2 stavební podobjekty řešící hráz a objekty na ní a zátopu. Hráz je navržena jako přímé homogenní zemní těleso s manipulačními a bezpečnostními objekty.

Těleso hráze bude vytvořeno hutněným násypem z vhodných zemin (dle IG průzkumu) získaných při úpravě dna zátopy. Zátopa bude sloužit jako zemník pro získání materiálu pro hráz a současně bude upraveno dno tak, aby došlo ke zvýšení retenčního objemu suché nádrže. V zátopě budou odstraněny stromy a keře a dno bude vyspádováno tak, aby nevznikaly bezodtokové plochy.

20. K žádosti žalobkyně přiložila mimo jiné koordinované závazné stanovisko magistrátu ze dne 8. 12. 2017, č. j. OŽP/7965/17, který je vydal jako dotčený orgán pro úseky ochrany přírody a krajiny, ochrany ovzduší, ochrany lesa, památkové péče, civilní ochrany, odpadového hospodářství, ochrany zemědělského půdního fondu a pozemních komunikací. Dále předložila kladná vyjádření odboru životního prostředí magistrátu ze dne 21. 2. 2017, č. j. OŽP/8530/16/Pos, a odboru výstavby magistrátu jako orgánu státní správy na úseku památkové péče ze dne 16. 1. 2017, č. j. OV/124/17-2/Vop. Součástí spisu je rovněž rozhodnutí magistrátu ze dne 11. 9. 2017, č. j. OV/1851/17-8/Br, o umístění sporné stavby.
21. Opatřením ze dne 5. 3. 2018, č. j. OŽP/8948/17-2, magistrát mimo jiné pod body 4 a 5 vyzval žalobkyni, aby do 15. 5. 2018 odstranila nedostatky žádosti, a to mimo jiné tak, aby doplnila technickou zprávu o popis manipulačních a bezpečnostních objektů v hrázi (výpustní objekt se škrtícím otvorem, zavzdušnění odpadního potrubí PVC DN80, způsob manipulace s vodou v nádrži, další převedení vody z nádrže do obnovovaného odvodňovacího rigolu) a aby uvedla způsob, jakým bude odstraněna nebo sanována stávající dešťová kanalizace, která bude nahrazena SO 02.
22. Dne 22. 3. 2018 žalobkyně zároveň požádala pro spornou stavbu o vydání povolení k nakládání s povrchovými nebo podzemními vodami na pozemcích parc. č. st. XB, parc. č. XC, parc. č. XD, parc. č. XH, parc. č. XA, parc. č. XJ, parc. č. XK a parc. č. XL.
23. V podání doručeném magistrátu dne 26. 4. 2018 žalobkyně prostřednictvím tehdejší zástupkyně (společnosti Vodohospodářský rozvoj a výstavba a.s., IČO: 47116901) mimo jiné uvedla, že v reakci na body 4 a 5 projektovou dokumentaci již doplnila její zpracovatelka Ing. Vendula Koterová.
24. Opatřením ze dne 14. 5. 2018, č. j. OŽP/8948/17-4, magistrát oznámil účastníkům, že na žádost žalobkyně ze dne 15. 12. 2017 bylo zahájeno řízení o povolení k nakládání s povrchovými vodami a o stavebním povolení k vodnímu dílu – sporné stavbě. Magistrát v opatření zároveň oznámil, že upouští od ohledání na místě a ústního jednání s tím, že účastníci a dotčené orgány mohou nahlédnout do příslušné projektové dokumentace a podkladů, které jsou předmětem vodoprávního řízení u magistrátu a uplatnit své námitky nejpozději do 10 dnů od doručení tohoto oznámení. Toto opatření bylo doručeno navrhovateli dne 17. 5. 2018.
25. Stavebním povolením, vypraveným dne 2. 7. 2018, magistrát rozhodl tak, jak je uvedeno v bodu 1 tohoto rozsudku. V odůvodnění stavebního povolení magistrát mimo jiné uvedl, že výzvou ze dne 5. 3. 2018 vyzval žalobkyni k odstranění nedostatků žádosti, přičemž nedostatky byly odstraněny dne 26. 4. 2018. Magistrát dále konstatoval, že účastníci neuplatnili návrhy a námitky a k podkladům rozhodnutí se nevyjádřili. Navrhovateli bylo stavební povolení doručeno dne 4. 7. 2018. Žádný z účastníků proti stavebnímu povolení nepodal odvolání a stavební povolení nabylo právní moci dne 31. 7. 2018.
26. Ze správního spisu k předcházejícímu řízení (sp. zn. OŽP/8894/20) soud zjistil následující skutečnosti:

27. Dne 23. 12. 2020 navrhovatel (jako vlastník sousedních nemovitostí, zejména pozemku parc. č. XN a stavby č. p. 2, která je nemovitou kulturní památkou) podal žádost o obnovu řízení ukončeného pravomocným stavebním povolením. V žádosti mimo jiné uvedl, že magistrát by měl nařídit obnovu řízení z moci úřední, neboť jsou pro to splněny podmínky podle § 100 odst. 1 správního řádu – na novém řízení je veřejný zájem a reálně hrozí škody na zdraví, bezpečnosti a vlastnickém právu. Důvody obnovy řízení spatřuje v zamlčení podstatných skutečností žalobkyní v původním řízení, nemožnosti navrhovatele uplatnit v původním řízení svá práva a nemožnosti dotčených orgánů vyjádřit stanovisko, zejména orgánu památkové péče ohledně ochrany nemovité kulturní památky, dále v nepovolené a neoprávněné stavbě odtoku ze suché retenční nádrže na pozemku parc. č. XN a vadnosti sporné stavby. Navrhovatel se o důvodech obnovy dozvěděl nejdříve dne 18. 11. 2020, kdy jeho manželka iniciovala se „stavebníkem“ schůzku na sporné stavbě, při níž zjistila, že stavebník chce vytvořit na pozemku parc. č. XN povrchovou stoku ze suché retenční nádrže (části sporné stavby). Výpust ze suché retenční nádrže se zdála namířena na pozemek parc. č. XN. Do té doby navrhovatele nikdo nekontaktoval, nežádal o jeho souhlas či vyjádření k umístění odtoku. Pozemek parc. č. XN nebyl pozemkem pro umístění sporné stavby a nebyl dotčen stavebním povolením a umístění odtoku nebylo obsaženo v projektové dokumentaci. V původním řízení se vůbec neřešila otázka, kudy a jakým způsobem bude vybudován odtok ze suché retenční nádrže a kudy a jakým způsobem se akumulovaná voda dostane z nádrže do dešťové kanalizace. Neexistuje žádné povolení ohledně odtoku ze suché retenční nádrže na pozemku parc. č. XN. Navrhovatel žádost dne 4. 1. 2021 doplnil o fotografie pozemku parc. č. XN, stavby č. p. XP a výpusti suché retenční nádrže. K důvodům obnovy původního řízení navrhovatel v žádosti podrobněji uvedl, že dříve neznámé skutkové okolnosti, které existovaly v době původního řízení, ale vyšly najevo až po právní moci stavebního povolení, spatřuje v těchto skutečnostech ohledně odtoku suché retenční nádrže přes pozemek parc. č. V: (i) informace, plán, záměr nebo projekt žalobkyně ohledně odtoku; (ii) umístění, vybudování a provozování odtoku povrchové vody akumulované v suché retenční nádrži; (iii) odtok, který má vést z výpusti přímo na pozemek parc. č. V, procházet skoro celou jeho délkou (okolo stavby č. p. XP) až do dešťové kanalizace vzdálené od suché retenční nádrže cca 200 až 300 m. Neznámé skutečnosti v době původního řízení existovaly a žalobkyně je musela znát, protože suchá retenční nádrž a odtok z ní tvoří jeden funkční celek, žalobkyně je však v projektové dokumentaci a v původním řízení zamlčela, ačkoliv měly být součástí projektové dokumentace. Navrhovatel nemohl tyto skutečnosti v původním řízení bez své viny uplatnit, protože nebyly součástí projektové dokumentace a žalobkyně nežádala jejich povolení, pozemek parc. č. V nebyl pozemkem, na němž měla být umístěna jakákoliv stavba dle územního rozhodnutí, nebo pozemkem dotčeným stavebním povolením nebo projektovou dokumentací, a navrhovatel se proto neměl k čemu v původním řízení vyjadřovat. Tyto skutečnosti přitom mohou odůvodňovat jiné řešení věci v původním řízení. Navrhovatel rovněž vypočítává řadu důvodů, proč měly být uvedené neznámé skutečnosti součástí projektové dokumentace a projednány v původním řízení.
28. Podáním doručeným magistrátu dne 11. 1. 2021 navrhovatel žádost o obnovu řízení doplnil o další argumentaci a podklady. Navrhovatel mimo jiné uvedl, že existovaly dvě obsahově odlišné verze projektové dokumentace, které jsou však datovány stejným datem. Jedna její verze ze dne 15. 8. 2017 byla použita pro získání závazných stanovisek dotčených orgánů a druhá verze (také označena datem 15. 8. 2017) byla vytvořena v období od 5. 3. 2018 (výzva magistrátu) do 29. 6. 2018 (ověření projektové dokumentace magistrátem) a byla používána

pro spornou stavbu. Žalobkyně nepožádala o nová stanoviska či vyjádření dotčených orgánů. Dvě verze projektové dokumentace zpochybňují zákonnost vydaných závazných stanovisek dotčených orgánů, dokreslují okolnosti, za jakých se do projektové dokumentace dostala jediná zmínka o odtoku ze suché retenční nádrže, potvrzují existenci nových skutečností a důvodů obnovy řízení (podle § 149 odst. 9 nebo § 100 odst. 1 správního řádu) a ukazují na snahu o zamlčení neznámých skutečností. Technická zpráva D.1.1 změněné projektové dokumentace má antedatované datum vyhotovení, je opatřena doložkou magistrátu o ověření ze dne 29. 6. 2018 a obsahuje změny vycházející z požadavků výzvy magistrátu ze dne 5. 3. 2018 – na str. 5 byl doplněn text, a to mimo jiné o zmínku o odtoku ze suché retenční nádrže: „*Odpadní potrubí je zaústěno do stávajícího otevřeného koryta pod hrází.*“ Tato změněná projektová dokumentace se oproti původní nevyskytuje běžně na veřejnosti a navrhovatel ji objevil ve spisu po zjištění neznámých skutečností. Změněná projektová dokumentace nebyla podkladem pro vydání koordinovaného stanoviska ani stanoviska orgánu památkové péče a dotčené orgány vydávaly svá stanoviska ke sporné stavbě na základě původní projektové dokumentace. Změněná (ověřená) projektová dokumentace navíc neobsahuje žádné kvalifikované, určité a pro spornou stavbu (včetně suché retenční nádrže) použitelné informace týkající se odtoku nebo odtoku přes pozemek.

29. Magistrát prvostupňovým rozhodnutím žádost navrhovatele zamítl, neboť nebyly splněny důvody obnovy řízení podle § 100 odst. 1 správního řádu. V odůvodnění prvostupňového rozhodnutí magistrát mimo jiné uvedl, že nevyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo že se provedené důkazy ukázaly nepravdivými. Navrhovatel byl o zahájení původního řízení jako vlastník sousedního pozemku vyrozuměn, přičemž magistrát stanovil dostatečnou 10denní lhůtu k možnosti nahlížení do spisového materiálu a projektové dokumentace, avšak žádní účastníci námítky v řízení neuplatnili. Stavební povolení bylo doručeno všem účastníkům do vlastních rukou. Dle souhrnné technické zprávy (kapitola B.1.5) je sporná stavba navržena pro zvýšení ochrany sídla před plošným odtokem ze svahů a odtokové poměry budou ovlivněny tak, aby bylo sníženo riziko ohrožení nemovitostí v obci. V technické zprávě D.1.1 se pak uvádí, že odpadní potrubí je zaústěno do stávajícího otevřeného koryta pod hrází. Magistrát měl pro vydání stavebního povolení k dispozici koordinované závazné stanovisko, jehož součástí bylo i stanovisko orgánu památkové péče, podle něž jeho zájmy nejsou záměrem sporné stavby dotčeny. Podkladem pro stavební povolení bylo rovněž pravomocné územní rozhodnutí, kterým byla sporná stavba umístěna, a toto rozhodnutí nebylo zrušeno ani změněno. Podmínky pro obnovu řízení proto nebyly splněny a námítky a připomínky uvedené v podané žádosti měly být uplatněny v územním a původním řízení. Prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno (vypraveno) a navrhovateli doručeno dne 12. 1. 2021.
30. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal navrhovatel odvolání. V něm mimo jiné namítl, že magistrát nezohlednil doplnění navrhovatele ze dne 11. 1. 2021, že nesprávně vymezil účastníky řízení o žádosti navrhovatele o obnovu řízení, že porušil právo navrhovatele vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, že zneužil správní úvahu a porušil zásadu materiální pravdy a povinnost provést důkazy a že je prvostupňové rozhodnutí nepřezkoumatelné. Navrhovatel s prvostupňovým rozhodnutím nesouhlasil rovněž po věcné stránce. Zopakoval důvody pro povolení obnovy původního řízení, přičemž podle něj jsou zákonné podmínky splněny. Navrhovatel vymezil devět argumentů magistrátu obsažených v prvostupňovém rozhodnutí, ke kterým následně formuloval vlastní oponenturu, v níž se

závěry magistrátu polemizuje a opakuje a rozvádí důvody obnovy řízení, jak je uvedl v žádosti a jejím doplnění.

31. Žalovaný napadeným rozhodnutím rozhodl tak, jak je uvedeno v bodu 1 tohoto rozsudku. V jeho odůvodnění mimo jiné uzavřel, že navrhovatelovy námitky jsou „*vesměs důvodné*“. Podle žalovaného v rozhodnutí magistrátu ze dne 11. 9. 2017 o umístění sporné stavby nebyl pozemek parc. č. XN uveden jako takový, na kterém se sporná stavba umísťuje. Tento pozemek není uveden ani ve stavebním povolení. Přesto je pozemek parc. č. XN dotčen spornou stavbou. V rámci odvolacího řízení předložil navrhovatel podklady, ze kterých jednoznačně vyplývá, že v původním řízení byla původní dokumentace na základě výzvy magistrátu ze dne 5. 3. 2018 v části D.1.1 doplněna, avšak datum takto pozměněné projektové dokumentace zůstalo zachováno (15. 8. 2017). Na str. 5 technické zprávy byl doplněn text například o údaje o manipulačních a bezpečnostních objektech v hrázi, popis výpustního objektu, umístění zavzdušňovacího potrubí, způsob manipulace s vodou, převedení vody z nádrže do odvodňovacího rigolu apod. Existence dvou obsahových verzí projektové dokumentace ve výše uvedeném rozsahu je prokázána. Magistrát nedal k doplnění projektové dokumentace účastníkům řízení ani dotčeným orgánům možnost se vyjádřit, čímž se dopustil závažného procesního pochybení, neboť následně vydal stavební povolení v rozporu s právními předpisy. Dále žalovaný uvedl, že navrhovatelova námitka, že magistrát chybně označil účastníky řízení a že nedal možnost seznámit se s podklady rozhodnutí ostatním účastníkům řízení, není důvodná, neboť podle § 100 odst. 6 správního řádu se rozhodnutí, jímž správní orgán žádost o obnovu řízení zamítá, doručuje pouze žadateli. Řízení ukončené pravomocným stavebním povolením žalovaný obnovuje, neboť vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti, které jsou podrobně, srozumitelně a patřičně navrhovatelem doloženy důkazy uvedenými v jeho odvolání a které existovaly v době původního řízení, a navrhovatel, jemuž jsou ku prospěchu, je nemohl v původním řízení uplatnit. Tento důvod obnovy řízení slouží ke korekci postupu správního orgánu při zjišťování a hodnocení podkladů pro rozhodnutí. Navrhovatel splnil subjektivní i objektivní lhůtu pro povolení obnovy řízení. Prvostupňové rozhodnutí postrádá kvalifikované zdůvodnění. Magistrát si musel být vědom, že sporná stavba je realizována i na jiných pozemcích než dle stavebního povolení. Vedle toho koordinované stanovisko bylo zpracováno k původní projektové dokumentaci, která řešila pouze stavbu suché retenční nádrže bez možnosti odtoku, tedy regulace nadbytečného množství vody v této suché vodní nádrži. Dříve neznámé skutečnosti existovaly již v době původního řízení a byly žalobkyní známy. Navrhovatel je nemohl v původním řízení bez své viny objektivně uplatnit, neboť informace o nich vyšla najevo dne 18. 11. 2020 a do té doby je navrhovatel neznal, přičemž mohly odůvodňovat zcela jiné řešení věci. Magistrát se ale předloženými důkazy, skutečnostmi a hodnocením splnění podmínek pro obnovu řízení a hodnocením neznámých skutečností nezabýval, čímž porušil zásadu materiální pravdy. Magistrát nevede správní spis v souladu s § 17 správního řádu, spis je neuspořádaný bez očíslování jednotlivých stran, jsou zde proto jisté indicie záměny projektové dokumentace tak, jak namítá navrhovatel. Napadené rozhodnutí je oznamováno odlišně od prvostupňového rozhodnutí, neboť se doručuje též ostatním účastníkům stavebního řízení, jejichž práva nejsou žádným způsobem dotčena, neboť pro projednání jejich námitek či připomínek byl prostor v původním řízení a žádný z nich se proti stavebnímu povolení neodvolal.

Posouzení žaloby soudem

32. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, po vyčerpání řádných opravných prostředků, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny požadované formální náležitosti. Poté přistoupil k věcnému projednání žaloby a přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání, neboť pro takový postup byly splněny podmínky podle § 76 odst. 1 s. ř. s.
33. Žaloba je důvodná.
34. Na úvod věcného posouzení žaloby považuje soud za nezbytné, a to rovněž s ohledem na obsah podání žalobkyně a osoby zúčastněné na řízení 1), upozornit na to, co je v projednávané věci předmětem řízení a jaké jsou meze soudního přezkumu. Napadeným rozhodnutím žalovaný změnil prvostupňové rozhodnutí o zamítnutí žádosti o obnovu původního řízení tak, že ji povolil. Předmětem řízení v projednávané věci proto nemůže být zákonnost stavebního povolení a řízení, které jeho vydání předcházelo. Těm se soud může věnovat pouze v souvislosti s přezkumem posouzení zákonných podmínek pro obnovu původního řízení, z něhož stavební povolení vzešlo. Zároveň již výše soud připomněl, že při přezkumu napadeného rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného. Soud se proto v projednávané věci nezabývá postupy správních orgánů, ke kterým došlo po vydání napadeného rozhodnutí, ani těmi, které správní orgány činily mimo rámec předmětu řízení (prvostupňového a napadeného rozhodnutí a řízení, které jejich vydání předcházelo). Zároveň na soud podáním žaloby v projednávané věci nepřešla kompetence správních orgánů rozhodnout o (ne)obnově původního řízení, či dokonce posoudit soulad sporné stavby se zákonem nebo vést řízení o jejím dodatečném povolení. Soud není žádnou „superrevizní“ správní instancí, která by mohla s konečnou platností rozhodnout, zda sporná stavba může či nemůže být realizována, popřípadě za jakých podmínek. Řízení ve správním soudnictví není pokračováním správního řízení a úloha soudu v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu je zásadně striktně přezkumná. Zdejší soud proto mohl v projednávané věci zkoumat pouze to, zda podmínky pro obnovu řízení skutečně byly dány nebo zda se posouzení správních orgánů stran jejich existence událo z hlediska zákona přijatelným způsobem.
35. Soud se nejprve zabýval námitkou porušení procesních práv spočívajícího v tom, že si žalovaný nevyžádal stanovisko žalobkyně a rozhodl, aniž by žalobkyně, popřípadě projektant, měli možnost reagovat.
36. Podle § 36 odst. 3 věty první správního řádu, nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.
37. Podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu, jestliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí nebo jeho část změnit; změnu nelze provést, pokud by tím některému z účastníků, jemuž je ukládána povinnost, hrozila újma z důvodu ztráty možnosti odvolat se; podle § 36 odst. 3 se postupuje, pouze pokud jde o podklady rozhodnutí nově porízené odvolacím správním orgánem; je-li to zapotřebí k odstranění vad odůvodnění, změnit

odvolací správní orgán rozhodnutí v části odůvodnění; odvolací správní orgán nemůže svým rozhodnutím změnit rozhodnutí orgánu územního samosprávného celku vydané v samostatné působnosti.

38. Podle § 100 odst. 6 věty poslední správního řádu se rozhodnutí, jímž se žádost o obnovu řízení zamítá, oznamuje pouze žadateli; ten proti němu může podat odvolání.
39. Již v době před přijetím první kodifikace právní úpravy obecného správního řízení, tj. vládního nařízení č. 8/1928 Sb. z. a n., o řízení ve věcech náležejících do působnosti politických úřadů (správním řízení), považovala odborná literatura i rozhodovací praxe čsl. Nejvyššího správního soudu za obecnou zásadu správního řízení, která se dovozovala ze všeobecných právních zásad, právo na účast strany na správním řízení, zejména právo být slyšen. Z ní vyplývalo, že straně správního řízení musela být dána možnost, aby zaujala ve správním řízení stanovisko a navrhovala důkazy. Zásada slyšení strany musela být zachována i v řízení před správním úřadem vyšší instance, pokud ten zjišťoval sám nově skutkový stav (srov. Havelka, J. *Nástin zásad správního řízení. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu*. Praha: Všetečka & spol., 1927, s. 39 a 74 a judikaturu tam uvedenou).
40. V této souvislosti je předně třeba uvést, že správní řád v žádném ze svých ustanovení pro řízení o žádosti o obnovu řízení nevyklučuje aplikaci § 47 odst. 1 správního řádu, podle kterého je správní orgán o zahájení řízení povinen uvědomit všechny jemu známé účastníky, kterými byli v projednávané věci navrhovatel a všichni ostatní účastníci původního řízení. Těm sice zákon nepřiznává právo na oznámení *zamítavého rozhodnutí* o žádosti o obnově a právo na odvolání proti němu (srov. § 100 odst. 6 větu poslední správního řádu), to však neznamená, že neměli právo dozvědět se o vedení řízení o žádosti navrhovatele a uplatňovat v něm svá procesní práva (zejména podle § 36 odst. 1 až 3 správního řádu) [srov. Vedral, J. *Správní řád. Komentář*. 2. vydání. Praha: Bova Polygon, 2012, s. 875-876].
41. Jestliže tedy magistrát v řízení o žádosti jednal jako s účastníkem řízení pouze s navrhovatelem a žalobkyní ani dalším účastníkům původního řízení nedal možnost uplatňovat v tomto řízení svá procesní práva, nepostupoval správně. Jelikož však žádost navrhovatele prvostupňovým rozhodnutím zamítl a právní stav nastolený pravomocným stavebním povolením zůstal nezměněn, nemohl mít jeho postup jakýkoliv vliv na zákonnost prvostupňového rozhodnutí a nebyl způsobilý zasáhnout do právní sféry žalobkyně. Významný je zde totiž rovněž účel § 100 odst. 6 věty poslední správního řádu omezující okruh osob majících právo na oznámení *zamítavého rozhodnutí* o žádosti o obnovu řízení a na odvolání proti němu pouze na žadatele o obnovu řízení. Pokud totiž prvostupňový správní orgán žádost o obnovu řízení zamítne a původní pravomocné rozhodnutí zůstává nedotčeno, není důvodu *zamítavé rozhodnutí* oznamovat a právo na odvolání přiznávat i těm účastníkům, kteří se obnovy řízení nedomáhali.
42. V zásadě shodný závěr o neexistenci vlivu na zákonnost konečného rozhodnutí ve věci žádosti navrhovatele o obnovu původního řízení by pak bylo třeba učinit, jestliže by magistrát ani žalovaný nejednali se žalobkyní a dalšími účastníky původního řízení v průběhu odvolacího řízení, pokud by žalovaný napadeným rozhodnutím odvolání navrhovatele zamítl.
43. Tak tomu však v projednávané věci nebylo. Žalovaný totiž napadeným rozhodnutím prvostupňové rozhodnutí změnil tak, že obnovu původního řízení povolil. Učinil tak přitom, aniž by jim umožnil se k odvolání účastníka (§ 86 odst. 2 správního řádu), respektive celkově k věci (§ 36 odst. 1 až 3 správního řádu) vyjádřit.

44. Správní řád v § 90 odst. 1 písm. c) jako jeden ze způsobů rozhodnutí o odvolání upravuje možnost odvolacího správního orgánu přezkoumávané rozhodnutí změnit. Pokud takovým způsobem lze rozhodnout, v souladu se zásadou hospodárnosti (srov. § 6 odst. 2 správního řádu) tak dokonce učinit musí (srov. rozsudek NSS ze dne 10. 12. 2018, č. j. 6 As 286/2018-34, č. 3837/2019 Sb. NSS). Tato možnost však není bezbřehá a při jejím uplatnění je odvolací správní orgán vázán několika podmínkami. Mezi ně patří mimo jiné nezbytnost zachovat *právo účastníků být slyšen*.
45. Ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu výslovně stanoví povinnost odvolacího správního orgánu dát účastníkovi řízení možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, jde-li o podklady rozhodnutí odvolacím správním orgánem nově pořízené. Význam tohoto pravidla spočívá v zajištění možnosti účastníka se v průběhu řízení vyjádřit ke všem pokladům, z nichž bude odvolací správní orgán vycházet. Vychází se však z toho, že k jiným než *nově pořízeným* podkladům rozhodnutí měli účastníci možnost se vyjádřit již v průběhu prvostupňového řízení. Ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu je však třeba interpretovat rovněž systematicky s ostatními ustanoveními správního řádu a základními zásadami správního řízení. Uvedené ustanovení tak není možné vykládat v tom smyslu, že povinnost postupovat podle § 36 odst. 3 správního řádu odvolací správní orgán nemá, pokud žádné podklady nově nepořídil, i tehdy, jestliže účastníci neměli možnost se k pokladům vyjádřit v prvostupňovém řízení (zde soud přitom upozorňuje, že v projednávané věci nadto žalovaný vycházel i z jiných podkladů než magistrát při vydání prvostupňového rozhodnutí). Účelem seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí podle § 36 odst. 3 správního řádu je umožnit účastníku seznámit se s obsahem správního spisu v době bezprostředně předcházející vydání rozhodnutí, tj. v době, kdy mezi seznámením se s podklady a vydáním rozhodnutí již není správní spis o další podklady doplňován (srov. rozsudek NSS ze dne 26. 2. 2010, č. j. 8 Afs 21/2009-243, č. 2073/2010 Sb. NSS).
46. Z judikatury správních soudů vyplývá, že odvolací správní orgán je před vydáním změnového rozhodnutí podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu „*oprávněn provést v odvolacím řízení potřebné důkazy a doplnit další nezbytné podklady, musí s nimi ovšem seznámit účastníky řízení a umožnit jim se k nim vyjádřit. Stejně tak je odvolací orgán oprávněn zaujmout jiný právní názor a posoudit zjištěný skutkový stav po právní stránce odlišně než správní orgán prvního stupně. I zde ovšem musí účastníky řízení na možný odlišný právní náhled na věc předem upozornit a dát jim možnost se k němu vyjádřit, pokud by pro ně nové právní posouzení mohlo být s ohledem na dosavadní průběh řízení překvapivé*“ (právní věta k rozsudku NSS č. j. 6 As 286/2018-34; srov. též rozsudek NSS ze dne 23. 7. 2008, č. j. 1 As 55/2008-156, č. 2610/2012 Sb. NSS). V souladu s těmito pravidly však žalovaný v projednávané věci nepostupoval.
47. Žalovaný totiž změnil prvostupňové rozhodnutí za situace, kdy žalobkyně nebyla vůbec vyrozuměna o zahájení řízení o žádosti navrhovatele o obnovu původního řízení, magistrát jí neumožnil vyjádřit se k podkladům prvostupňového rozhodnutí (a obecně k tomu, jaké navrhovatel shledává skutkové a právní důvody pro povolení obnovy řízení) a kdy jí ani nebylo umožněno vyjádřit se k odvolání navrhovatele a k podkladům, z nichž nově (oproti magistrátu) žalovaný vycházel. Jestliže žalovaný za dosavadního stavu předcházejícího řízení měl na základě odvolání navrhovatele záměr prvostupňové rozhodnutí změnit, musel nejprve pro zachování práva žalobkyně *být slyšena* a v souladu se *zákazem překvapivého rozhodnutí* žalobkyni vyrozumět o podaném odvolání, dát jí možnost se k němu a obecně k věci vyjádřit a umožnit jí seznámit se s poklady napadeného rozhodnutí (tj. podklady, ze

kterých vycházel magistrát, dalšími poklady, které navrhovatel předložil před vydáním prvostupňového rozhodnutí, a podklady předloženými až v průběhu odvolacího řízení). S eventuálním vyjádřením žalobkyně by se pak musel v odůvodnění svého rozhodnutí přezkoumatelným způsobem vypořádat. Jestliže tak žalovaný neučinil, postupoval vadně a dopustil se porušení ustanovení o řízení před správním orgánem.

48. Podle zdejšího soudu se přitom žalobkyně neomezuje na prostou žalobní námitku, že jí nebyla dána možnost vyjádřit se a seznámit se s podklady. Podle NSS totiž, namítl-li žalobce „*nemožnost seznámit se s podklady pro rozhodnutí, je [...] pro úspěšnost dané námítky nezbytné, aby žalobce upřesnil podklady, jež neměl k dispozici, a jakým způsobem takové pochybení správního orgánu mohlo ovlivnit vydané meritorní rozhodnutí. Jinak řečeno, žalobce musí popsat, co by se změnilo v případě, kdyby k takové procesní vadě nedošlo*“ (rozsudek NSS č. j. 8 As 28/2011-78, zdůraznění doplněno zdejším soudem). Z argumentace žalobkyně však jednoznačně vyplývá, že pokud by jí žalovaný umožnil vyjádřit se k věci a seznámit se s poklady napadeného rozhodnutí, mohla by argumentaci navrhovatele o naplnění podmínek pro obnovu řízení podle svého přesvědčení „*jednoduše vyvrátit*“ již ve fázi správního řízení. Žalobkyně tak hájitelným způsobem tvrdí, jakým způsobem by možnost vyjádřit se k věci a k podkladům rozhodnutí napadené rozhodnutí ovlivnila.
49. Soud na tomto místě musí zároveň odmítnout závěr žalovaného obsažený v odůvodnění napadeného rozhodnutí, podle kterého práva ostatních účastníků (včetně žalobkyně) nebyla změnou prvostupňového rozhodnutí a jeho postupem žádným způsobem dotčena, neboť pro projednání jejich námitek či připomínek byl prostor v původním řízení a žádný z nich se proti stavebnímu povolení neodvolal. Předmět původního řízení a řízení o žádosti navrhovatele o obnovu původního řízení rozhodně není totožný. V tom druhém totiž magistrát a žalovaný posuzovali s ohledem na podklady předložené navrhovatelem existenci zákonných podmínek pro obnovu řízení. K tomuto předmětu řízení a podkladům rozhodnutí žalobkyně ani jiní účastníci řízení o žádosti navrhovatele o obnovu původního řízení neměli možnost se vyjádřit. Závěr žalovaného je tak zcela nepřiléhavý.
50. Na těchto závěrech nic nemění ani skutečnost, že žalobkyně dle osoby zúčastněné na řízení 1) věděla o podání žádosti o obnovu původního řízení, jejím zamítnutí prvostupňovým rozhodnutím a podání odvolání proti němu. Byly to magistrát a žalovaný jako správní orgány příslušné k vedení řízení, které měly vést předcházející řízení řádně, čehož nezbytným předpokladem je dát kvalifikovaným způsobem (který se projeví ve správním spise) účastníkům řízení možnost seznámit se s podklady svých rozhodnutí a vyjádřit se k věci. V tomto ohledu nelze důsledky způsobu vedení řízení, v němž ani na jednom stupni ke splnění těchto povinností nedošlo, přenášet na žalobkyni jako účastníka řízení bez ohledu na to, zda povědomí o vedení řízení, vydání prvostupňového rozhodnutí a podání odvolání proti němu měla. Navíc tyto tvrzené skutečnosti nemění nic na výše uvedených podmínkách pro změnu rozhodnutí odvolacím správním orgánem (zejména povinnost umožnit seznámit se s podklady *bezprostředně* před vydáním rozhodnutí a vyjádřit se k nim a zásada zákazu překvapivých rozhodnutí), které v projednávané věci splněny nebyly. Žalobkyni nelze jakkoliv vytýkat pasivitu, neboť oprávněně mohla se svým vyjádřením vyčkávat na to, až ji žalovaný vyrozumí o vedení řízení a o tom, že již má shromážděny podklady pro své rozhodnutí, jelikož dřívější vyjádření a případné nahlížení do spisu by mohlo být (s ohledem na případnou neúplnost podkladů) předčasné. Pokud by žalovaný hodlal odvolání zamítnout, bylo by vyjádření žalobkyně dokonce zbytečné (v takovém případě by totiž nebylo podstatnou vadou řízení, nebyla-li by žalobkyně

k seznámení se spisem vyzvána, a proto žalobkyně mohla oprávněně dovozovat, že pokud s ní žalovaný nekomunikuje, tak o vyhovění odvolání zřejmě neuvažuje).

51. Žalovaný se tak dopustil porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, přičemž tato vada mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí [§ 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.]. Žalobní bod je důvodný.
52. Ačkoliv je existence uvedené vady sama o sobě dostatečná pro zrušení napadeného rozhodnutí a její povaha ve svém důsledku brání věcně v úplnosti posoudit námitky žalobkyně týkající se naplnění podmínek pro obnovu původního řízení, považuje soud v souladu se zásadou hospodárnosti za vhodné se alespoň v základu vyjádřit v rámci *předmětu projednávané věci* a v rozsahu *žalobních bodů* k úvahám žalovaného ohledně důvodnosti žádosti navrhovatele o obnovu původního řízení, tj. existence důvodů pro jeho obnovu.
53. Podle § 100 odst. 1 správního řádu se řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci na žádost účastníka obnoví, jestliže (a) vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, nebo (b) bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno, a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.
54. Žalobkyně namítá, že nebyly naplněny zákonné důvody obnovy řízení podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu.
55. Soud v této souvislosti předně uvádí, že obnova řízení podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu je určena k nápravě *skutkových* nesprávností (srov. rozsudek NSS ze dne 13. 5. 2010, č. j. 6 As 39/2009-74, č. 2144/2010 Sb. NSS). Důvodem obnovy tak nemohou být vady pravomocně skončeného správního řízení. Tomuto účelu slouží jiný prostředek nápravy pravomocných rozhodnutí, kterým je institut přezkumného řízení podle § 94 a násl. správního řádu. Z povahy věci tak nemohou představovat *skutečnost* dříve neznámou ve smyslu § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu ani jiný důvod obnovy. Jestliže tak žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že se magistrát dopustil závažného procesního pochybení, neboť magistrát nedal účastníkům řízení ani dotčeným orgánům možnost se vyjádřit k doplnění projektové dokumentace, nemohla taková (žalovaným shledaná) vada znamenat důvod pro obnovu řízení podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, nýbrž eventuálně důvod pro zahájení přezkumného řízení. Skutečnost, že v době rozhodování žalovaného již jeho zahájení nebylo možné z důvodu zjevného uplynutí lhůt podle § 96 odst. 1 správního řádu, na tomto závěru nemůže nic změnit. Nepřípustnost přezkumného řízení nelze obcházet nesprávným výkladem ustanovení o důvodech povolení obnovy řízení. V tomto rozsahu je tak napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné, neboť jeho odůvodnění je vnitřně rozporné, poněvadž skutková podstata spočívající v závažném procesním pochybení magistrátu (pokud by tento závěr byl pravdivý) nemůže být podřazena pod důvody obnovy řízení podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu. Žalovaný pak při svých úvahách opomněl rovněž to, že navrhovatelem uvedené důvody sice mohly představovat vady postupu magistrátu v původním řízení, které mohly vést k eventuální nápravě stavebního povolení v řízení o odvolání proti němu či v řízení přezkumném, nikoliv však skutkové důvody pro obnovu řízení podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu.

56. Ačkoliv je primárně na žalovaném, aby poté, co dá v souladu s výše uvedenými závěry soudu žalobkyni možnost se k věci vyjádřit, argumentaci žalobkyně posoudil jako první, uvádí soud k žalobní námitce, že nevyšly najevo dříve objektivně neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení, které by navrhovatel nemohl v původním řízení uplatnit, následující:
57. Navrhovatel jako důvod obnovy řízení spatřuje skutečnost, že až dne 18. 11. 2020 se dozvěděl, že součástí suché retenční nádrže sporné stavby má být odtok, kterým má být akumulovaná povrchová voda vypouštěna na pozemek parc. č. XN, a že existovaly dvě obsahově odlišné verze projektové dokumentace datované stejným datem (15. 8. 2017), přičemž druhá verze, se kterou neměl možnost se seznámit, byla vytvořena v reakci na výzvu magistrátu ze dne 5. 3. 2018 a byla magistrátem ověřena dne 29. 6. 2018. Žalovaný však dostatečně nevzal do úvahy, že skutečnosti nebo důkazy, které mohou být důvodem obnovy řízení ve smyslu § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu nelze chápat subjektivně jako skutečnosti neznámé pouze navrhovateli, ale v objektivním smyslu jako skutečnost, kterou navrhovatel znát nemohl a nemohl ji v původním řízení uplatnit (srov. rozsudky NSS č. j. 8 As 18/2010-113 a ze dne 24. 9. 2020, č. j. 7 As 287/2019-166), jak správně uvádí žalobkyně. Žalovaný přitom nezohlednil (a tato skutečnost není ani mezi stranami sporná), že k navrhovatelem namítané změně projektové dokumentace došlo v průběhu původního řízení a ještě předtím, než magistrát oznámil zahájení řízení ostatním účastníkům (včetně navrhovatele). Co tedy projektová dokumentace obsahovala, co vyplývá z podkladových aktů nebo jakým způsobem se bude sporná stavba dotýkat jeho vlastnického práva, mohl navrhovatel, kterému oznámení o zahájení správního řízení bylo řádně doručeno, uplatnit až do vydání stavebního povolení. Námitku, že stavební povolení, které mu rovněž bylo řádně oznámeno, neodpovídá projektové dokumentaci, pak mohl uplatnit v odvolání proti němu. Nemohlo se tak jednat o objektivní skutečnosti, které navrhovatel nemohl znát a v původním řízení nemohl uplatnit. Skutečnosti nebo důkazy ve smyslu § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu jako důvod obnovy řízení nemohou být ty, jež byly součástí správního spisu. Zásadu „*quod non est in actis, non est in mundo*“ (co není ve spisech, není na světě), z níž vyplývá zásada řádného vedení správního spisu (srov. rozsudek NSS ze dne 18. 12. 2013, č. j. 6 As 81/2013-56), lze totiž chápat rovněž v tom smyslu, že *co je ve spisech, je na světě*. Skutečnost nebo důkaz vyplývající ze správního spisu tedy nemohou představovat skutečnost či důkaz dříve objektivně neznámý, neboť správní orgán o nich ví (popř. se má za to, že o nich ví, neboť je to koneckonců on, kdo správní spis vede) a účastník má při řádně vedeném řízení možnost se s nimi seznámit.
58. Namítá-li pak žalobkyně, že žalovaný měl povinnost zohlednit práva nabytá v dobré víře již ve fázi rozhodování o povolení obnovy, avšak práva žalobkyně nabytá v dobré víře nijak nerefletoval, je třeba jí i v tomto ohledu dát za pravdu.
59. Podle § 100 odst. 5 správního řádu se na obnovu řízení obdobně užije ustanovení § 94 odst. 4 a 5.
60. Podle § 94 odst. 4 správního řádu, jestliže po zahájení přezkumného řízení správní orgán dojde k závěru, že ačkoli rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právním předpisem, byla by újma, která by jeho zrušením nebo změnou vznikla některému účastníkovi, který nabyl práva z rozhodnutí v dobré víře, ve zjevném nepoměru k újmě, která vznikla jinému účastníkovi nebo veřejnému zájmu, řízení zastaví.

61. Podle § 94 odst. 5 správního řádu při rozhodování v přezkumném řízení je správní orgán povinen šetřit práva nabytá v dobré víře, zejména mění-li rozhodnutí, které bylo vydáno v rozporu s právními předpisy (§ 97 odst. 3) nebo určuje-li, od kdy nastávají účinky rozhodnutí vydaného v přezkumném řízení (§ 99).
62. Žalobkyně správně upozorňuje, že podle komentářové literatury „[u]stanovení § 100 odst. 5 činí úvahu o ochraně práv nabytých v dobré víře součástí první fáze řízení o obnově (iudicium rescindens), tedy fáze o povolení, resp. nařízení obnovy.“ (Potěšil, L. a kol. *Správní řád. Komentář*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 564, marg. č. 16.; srov též rozsudek NSS ze dne 30. 11. 2011, č. j. 2 As 77/2011-70). Z toho plyne, že pokud měl žalovaný záměr prvostupňové rozhodnutí změnit, musel v souladu s § 100 odst. 5 správního řádu posoudit otázku ochrany práv nabytých v dobré víře. Jelikož se však žalovaný otázkou práv žalobkyně nabytých v dobré víře nezabýval, stejně jako je nepoměřoval s veřejným zájmem, zatížil napadené rozhodnutí nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů. I tato skutečnost představuje důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí v souladu s § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
63. Dalšími námitkami žalobkyně se soud již nezabýval, neboť by to s ohledem na výše uvedené úvahy bylo předčasné či nadbytečné.
64. Nad rámec nezbytného odůvodnění však soud pro úplnost doplňuje, že pokud by byla pravdivá část argumentace osoby zúčastněné na řízení 1), že sporná stavba byla provedena v jiné podobě, než byla ve skutečnosti povolena, a byla tak realizována v rozporu se stavebním povolením (tj. že je zde rozpor mezi tím, co magistrát stavebním povolením ve spojení s projektovou dokumentací povolil, a tím, jak byla stavba ve skutečnosti realizována), šlo by o stavbu provedenou v rozporu s rozhodnutím stavebního úřadu podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona. V takovém případě by měl příslušný stavební úřad podle § 129 odst. 2 stavebního zákona povinnost z moci úřední zahájit řízení o odstranění této stavby. Jak uvádí rozšířený senát NSS v rozsudku ze dne 26. 3. 2021, č. j. 6 As 108/2019-39, „[s]tavební zákon v § 129 odst. 2 nedává stavebnímu úřadu prostor k uvážení, zda řízení o odstranění stavby zahájí, či nikoli. Naopak, podle první věty právě citovaného ustanovení stavební úřad řízení zahájit musí, jsou-li dány podmínky vymezené v § 129 odst. 1 písm. b)“. Rozšířený senát NSS v citovaném rozsudku dále dovodil, že ten, kdo tvrdí, že je dotčen na svém hmotném právu faktickou nečinností stavebního úřadu, který v rozporu s § 129 odst. 2 stavebního zákona nezahájil řízení o odstranění nepovolené stavby, se může bránit proti takové faktické nečinnosti správního orgánu žalobou na ochranu před nezákonným zásahem (§ 82 a násl. s. ř. s.). Před podáním žaloby však musí vyčerpat jiné právní prostředky ochrany před podáním žaloby, a to: 1) podnět ve smyslu § 42 správního řádu s relevantními informacemi pro zahájení řízení z moci úřední, včetně toho, jak trvající nezákonnost zkracuje na právech právě žalobce, a v případě nevyhovění předešlému podnětu též 2) podnět k přijetí opatření proti nečinnosti ve smyslu § 80 odst. 2 správního řádu, podaný u nadřízeného správního orgánu. Pokud pak má podle osoby zúčastněné na řízení 1) docházet k nakládání s povrchovými vodami jinak, než jak vyplývá ze stavebního povolení, není vyloučeno, aby se obdobným způsobem domáhala uložení opatření k odstranění zjištěných závad vodoprávním úřadem ve smyslu § 110 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

65. S ohledem na výše uvedené soud napadené rozhodnutí zrušil zčásti pro podstatné porušení ustanovení o řízení podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. a zčásti pro nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Právním názorem vysloveným v tomto rozsudku jsou správní orgány vázány (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
66. Soud neprovedl důkazy navrhované stranami, a to pro jejich nadbytečnost, neboť se vztahují ke skutečnostem, které nejsou vzhledem k výše uvedeným úvahám v projednávané věci rozhodné, a jejich provedení by nemohlo ničeho na výše uvedených závěrech soudu změnit.
67. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nebyl v řízení úspěšný, právo na náhradu nákladů řízení proto nemá. Úspěšné žalobkyni soud přiznal náhradu nákladů řízení v celkové výši 20 456 Kč. Tato částka sestává z odměny advokáta za čtyři úkony právní služby po 3 100 Kč [převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby, repliky a podání ze dne 23. 8. 2021 podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d) a § 12 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“)], ze čtyř paušálních částek jako náhrady hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu a ze zaplacených soudních poplatků ve výši 3 000 Kč za žalobu a 1 000 Kč za návrh na přiznání odkladného účinku. Ostatní úkony učiněné žalobkyní v řízení soud za účelné nepovažoval, neboť se buďto jednalo o polemiku s osobou zúčastněnou na řízení 1), která se míjela s podstatou projednávané věci, nebo již do řízení nevnašely žádnou novou rozhodnou argumentaci. Protože zástupce žalobkyně je plátcem daně z přidané hodnoty, je náhradu nákladů právního zastoupení nutno navýšit o 2 856 Kč odpovídající sazbě této daně ve výši 21 % (z částky 13 600 Kč). Náhradu nákladů řízení v celkové výši 20 456 Kč je žalovaný povinen uhradit podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 64 s. ř. s. k rukám zástupce žalobkyně, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).
68. Vzhledem k tomu, že soud osobám zúčastněným na řízení neuložil žádnou povinnost, nevzniklo jim ve smyslu § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu nákladů. Stejně tak soud neshledal existenci důvodů hodných zvláštního zřetele a ani osoby zúčastněné na řízení takové důvody netvrdily. Ačkoliv osoba zúčastněná na řízení předložila plnou moc udělenou společnosti BLÁHA, advokátní kancelář s.r.o., IČO: 25671201, § 35 s. ř. s. takové zastoupení neumožňuje.
69. Jen pro úplnost soud uvádí, že již nevyzýval osobu zúčastněnou na řízení 3), aby se ve věci vyjádřila, neboť její právní předchůdce [osoba zúčastněná na řízení 1)] byl v době, kdy soudu sdělil, že bude uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení, vlastníkem pozemku parc. č. XN. Napadené rozhodnutí je správním aktem *in rem*, tj. pro práva a povinnosti z něj vyplývající je určující právo k nemovité věci, a nabytím vlastnického práva osoba zúčastněná na řízení 3) vstoupila do právního postavení, které v řízení měl její právní předchůdce bez dalšího (srov. rozsudek NSS ze dne 31. 3. 2008, č. j. 8 As 20/2006-129, č. 1601/2008 Sb. NSS). Z judikatury pak jednoznačně vyplývá, že dojde-li k takovému převodu či přechodu, je primárně na původním a novém nositeli práv a povinností, aby tuto změnu sdělili soudu (srov. rozsudek NSS ze dne 13. 2. 2013, č. j. 1 As 149/2012-153) a případně se k věci rovněž vyjádřili. Ostatně jedním z jejích společníků a jednatelů je osoba zúčastněná na řízení 1). V tomto případě soud shodou okolností právní nástupnictví u osoby zúčastněné

na řízení 3) zjistil, ač mu nebylo oznámeno, což promítl do označení v záhlaví rozsudku, jiné procesní povinnosti ale toto zjištění soudu nezakládá.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. srpna 2023

Mgr. Ing. Petr Šuránek, v. r.
předseda senátu